

Zustajuzny schëg a plafuzny schëg.

We tom ako to dobywajuze wojnstwo mimo schegněšcho kaž schnora bžes końza, a druge kopize tu- chylu we tych domach pytachu, sasne s rasom mot Wörthšteg bofa nehugroněze juskane. Nasche wojaki sfořachu kaž mot blyška deřone s domow a dworow wen, stupachu do šmugi a naporachu na hobyma bořoma drogi twardy parchan, psches kotryž še nicht pschederisch namožašcho. Za pschašchach: „Zo to dej bysch?“ Woni žachu: „Ten kronprynž še pora!“ Za namgu gronisch, kař to šłowo mě šapopadnu; jěšno sfořych ja do ischpy a pschwořach tym mojim: „Žěšno wen, pschuški kronprynž pschižo!“ Ten šchik buwa žeto možnějšchy, bubony řagozu, wjašpote spiwane šni, te šmugi šu kaž hogen a plome, — hurah, hurah, hurah! My stojmy šche pogluřchone. Sawěšcže, tam še pora; hobdany mot šwojich generalow schëgno pla nascheju wozowu mimo.

Kař jogo hoblizo dla wjašpela še šwěšchi; kař lubošne won tych šwojich postrowijo! Zo deře jogo hutšchoba we tych šchtundach zujašcho! Šokořo še pło- meňa a spadaňki, ššchej a rany; přesny še tog pobiteg Napoleona a jogo hubegajuze wojnstwo; šlěšny še tu zescžipolnu dobywajuzu arměju. Žěž won deře tež zujo tu žakošcž, kotruž wojna naporajo? Šog hoblizo jo tař milne, won wořa: „De luže šedeje še bojašch!“ Wěšcže by lubej we měře še řněžnyř, ako zescž na bitwišchcžach žněř. We Šennerojž domě lažny na šmersch fraňony franzojški general Raoul; ten kronprynž stupijo nutsch do teje burskeje budki, poglědno lutošcžiwe do tog šmertneg hobliza, pschiwejo zescžezny tu chamnu